

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ผู้ใหญ่ควรรหาคำเป็นสิริมงคลมาพูด

ก่อนจ้กหัน

วันนี้เป็นวันพระ คำว่าวันพระนั้นคือวันศีลวันธรรม วันเสาะแสวงหาความดีงาม เข้าสู่ตัวเอง ท่านเรียกว่าวันพระ คือวันนี้เป็นวันที่เลิศเลอ พระแปลว่าประเสริฐเลิศเลอ ได้แก่ธรรม ไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าธรรม วันนี้เป็นวันพระ เป็นวันศีลวันธรรม ให้พากันอุตสาหะพยายามหาความดีงามใส่ตน ดังที่เคยแสดงไว้เสมอ พระพุทธเจ้าแสดงอรรถธรรมไว้สด ๆ ร้อน ๆ ถูกต้องแม่นยำไม่มีอะไรผิดพลาด พวกเราที่เป็นลูกศิษย์ตถาคต อย่างน้อยมักจะผิดพลาด หรือมากกว่านั้นผิดพลาดตลอดเลย คำว่าผิดพลาดคือ ผิดพลาดจากสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย พลาดลงไปหาพินหาไฟด้วยการทำชั่วซ้ำลามาก นั้นเรียกว่าผิดพลาด

ศาสนาอื่น ๆ เขามีจริงมีจังกับศาสนาของเขา เช่น วันเสาร์ วันอาทิตย์ ทั่วโลกที่มีศาสนาต่าง ๆ เขาจะถือวันเสาร์ วันอาทิตย์ เป็นวันสำคัญของเขา เป็นวันศาสนาของเขา ทางพุทธศาสนาก็ถือวันพระวันโกนเป็นวันศาสนา ศาสนาไต่ว่างวันใด เช่น เสาร์ อาทิตย์ ทั่วโลกเขาถือกัน พุทธศาสนาถือวันพระวันโกน ๗ คำ ๘ คำ ๑๔-๑๕ คำ เป็นวันพระ เป็นวันบำเพ็ญกองการกุศล มีประจำไว้ ๆ ที่มีอย่างนี้คือนักปราชญ์ จอมปราชญ์ คือพระพุทธเจ้า เพราะสัตว์โลกจะไม่ค่อยมีเวลาว่าง มีแต่วิ่งเต้นชวนชวายเป็นเหตุเพื่อขึ้นชั้น แล้วก็ไปเพื่อความโลภโลเลไป ไม่ได้เสาะแสวงหาอรรถธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่ดีงามที่สุด มักจะว่างในจุดนี้

ท่านจึงประกาศติดตายไว้เลยว่า วันพระ วันโกน วัน ๘ คำ ๑๔-๑๕ คำ นี้ให้เป็นวันชวนชวายอรรถธรรมความดีงามเข้าสู่ใจ ใจบกพร่องมากนะ ใครจะเป็นเศรษฐี กุฎุมพีก็มีแต่วัตถุต่าง ๆ ซึ่งพึ่งไม่ได้ด้วยความตายใจ แต่ศีลธรรมนี้ตายใจได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ มีมากมีน้อยผู้นั้นจะอบอุ่นขึ้นภายในตัวเอง มีในเศรษฐีก็เป็นเศรษฐีเงิน เศรษฐีธรรม มีในคนจน ถึงจะทุกข์จะจนก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเศรษฐีธรรม เศรษฐีบุญกุศล ภายในใจ อันนี้ไม่ผิดพลาดนะ เพราะฉะนั้นขอให้ตั้งหลักใจไว้โดยศีลธรรมเป็นหลักประกันตัว อยู่ที่ไหนจะสะดวกราบรื่น ถ้ามีแต่สิ่งภายนอกพลาตทั้งนั้น อยู่ด้วยการเสีง อยู่ด้วยวัตถุสิ่งของนั้นนี้ เราอาศัยเขา แต่มักจะเป็นการเสีงอยู่เสมอ ตายใจไม่ได้ นี่หมายถึงสมบัติของใจ นอกจากนั้นสมบัติของร่างกาย

ถ้าผู้มีสติปัญญาก็นำสมบัติภายนอกนั้นละมาแปรรูปเป็นสมบัติภายใน เป็นศีล เป็นทานไป ก็เป็นบุญเป็นกุศล ถ้าผู้เพลินตั้งแต่เรื่องวัตถุภายนอกมันก็เป็นบ้าไปเลย

ใครมีเงินมีทองมาก วังเต็นชวนชวยมาก เรื่อย่าเข้าใจว่าเป็นความดีงามสำหรับจอม
 ปราชญ์ทั้งหลาย นั่นคือพวกบ้า เข้าใจเหอ ต้องเป็นผู้เสาะแสวงหาทั้งด้านภายนอก
 และด้านภายใน นี่เรียกว่าเป็นคนดี ศีลธรรมก็หา วัตถุประสงค์ภายนอก เช่น ฮ่องหลังลายก็หา
 อย่าเป็นบ้าฮ่องหลังลายก็แล้วกัน เวลานี้โลกกำลังเป็นบ้าฮ่องหลังลาย มันกัดมันฉีก ได้ไม่
 พอ มีเท่าไรไม่พอ ฮ่องหลังลายมีฤทธิ์มากนะ พวกเข้เข้าใจใหม่ฮ่องหลังลาย

หมาเราอยู่ในกรงมันก็ลาย แต่นั่นบักจ๋าดาวไม่ใช่ฮ่องหลังลายที่โลกเป็นบ้ากันอยู่
 เวลานี้ ธนบัตรนั่นแหละฮ่องหลังลาย โลกมาโง่ตรงนี้ละ คือท่านที่มีไว้นั้นเพื่อความ
 สะดวกสบายสำหรับการเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันในวงมนุษย์ที่อยู่ร่วมกัน มีอันนี้เป็น
 เครื่องพาทัวร์เดินให้เป็นความสะดวกสบาย แต่เดี๋ยวนี้อกลับเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์พิเศษจนทำ
 ให้เจ้าของเป็นบ้าไปด้วย เรียกว่าบ้าฮ่องหลังลาย พวกเข้เข้าใจเหอ

ทางพุทธศาสนาสำหรับพระท่านจึงบังคับไว้อย่างหนาแน่นเลย เรื่องเงินเรื่อง
 ทอง ตัดขาดกันเลยทีเดียว เพราะอันนี้จะเป็นตัวอุปสรรคต่อมรรคผลนิพพาน ท่านตัด
 ขาด ถึงอย่างนั้นก็ดูเอาซิเดี๋ยวนี้อ ฮ่องหลังลายมันก็มาเหยียบหัวพระ มันจะไปไหนมัน
 เหยียบหัวพระได้ทำไมมันจะเหยียบหัวโยมไม่ได้ พระเป็นบ้ากับฮ่องหลังลาย
 นอกจากนั้นก็เป็นบ้ายศ นำทุเรศนะ

พระพุทเจ้าสอนให้มีความเฉลียวฉลาด ยิงนับวันเอาความโง่ไปแข่ง
 พระพุทเจ้า ก็มีแต่ความจมของตัวเองนั่นแหละ ให้พวกเข้คิดนะทุกคน เรื่องเกิดเรื่อง
 ตายนี่มีมาประจำ อย่าไปหลงกับเรื่องกิเลสโกหก ตัวเกิดตัวตายก็คือเราเอง และกิเลสก็
 อยู่กับเรา มันก็หลอกว่าตายแล้วสูญ บาปไม่มี บุญไม่มี ทั้งๆ ที่โลกนี้มีความสุขความ
 ทุกข์ประจำมาแต่กาลไหนๆ ความสุขความทุกข์ออกมาจากบาปจากบุญเป็นหลักสำคัญ
 มันก็ลบลว่าบาปบุญไม่มี นรกสวรรค์ไม่มี ว่าอย่างนั้นกิเลส พระพุทเจ้าตรัสสอนไว้
 เรียบร้อยแล้ว อย่าพวกเข้หลงกลของกิเลส จะพวกเข้ตายกองกันอยู่ที่นี่ไม่มีวันสุดสิ้น

ถ้าเชื่อพระพุทเจ้าแล้วคนเราตายมีป่าช้า ตายมีหลักมีเกณฑ์ ถ้าไม่เชื่อ
 พระพุทเจ้าแล้วตายไม่มีป่าช้าละ แหกกันไปเผากันไป แล้วต่างคนก็ต่างมเงาเกาหมัด
 กลับบ้านกลับเรือนของตัวเองไป หาหลักเกณฑ์ที่จะให้เป็นสาระแก่กันผู้ตายไปนั้นไม่มี
 แต่ถ้าต่างคนต่างมีศีลมีธรรมภายในจิตใจตัวเองแล้ว ผู้นั้นเย็นตลอด ตายจะนิมนต์พระ
 มากุสลาไม่กุสลาไม่สำคัญ กุสลา ธมฺมา พระพุทเจ้าทรงตั้งขึ้นภายหลัง ให้พระท่านไป
 พิจารณาบังสุกุลนั่นคือว่า ไปพิจารณา อนิจจัง ทุกข์ อนตตา เข้ก็ตาย เราก้ตาย เอามา
 ปลงต่างหาก แต่พระเลยเป็นบ้าไปเลย ไปที่ไหนคนตายที่ไหนบังสุกุล กุสลา ธมฺมา หา
 ฮ่องหลังลายนั่นแหละ มันไปอย่างนั้นเสียนะ

พระพุทธเจ้าให้ไปพิจารณาเรื่องกฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา นี่คือตาย เป็นพยานแล้ว เราจะตายวันหนึ่งแน่นอนให้มาพิจารณา อย่าตายใจ อย่านอนใจ ท่านสอนอย่างนั้นต่างหากนะ แล้วมันไปโอดใส่ไอ้หลังลายนั้นเห็นไหมล่ะ เป็นอย่างนี้ละกิเลสมันเร็วมากนะ ปีบตันทีๆ มองไม่ทัน ถ้ามีธรรมในใจมองทันหมด อย่างหัวใจพระพุทธเจ้า หัวใจพระอรหันต์ทันทั้งนั้น กิเลสจะออกแฉ่ไตทันหมด แต่ท่านจะพูดหรือไม่พูดเป็นเรื่องของท่าน แต่เรื่องความรวดเร็วนี้ทัน ธรรมเลิศโลกแล้วทันทุกอย่างเรื่องธรรม ให้พากันอุตสาหะพยายามนะ

ตื่นขึ้นมาแต่เช้าถึงค่าๆ มากี่กัปกี่กัลป์แล้ว ตัวของเราผู้ที่จะรับสุขรับทุกข์นั้น เป็นยังไงให้ถามตัวเอง อย่าไปสนใจกับเรื่องมิดเรื่องแจ้ง เขาไม่ได้ตกนรกขึ้นสวรรค์อะไรแหละเรื่องมิดเรื่องแจ้ง ตัวเรานี้ตัวจะไปตีไปชัว ไปตกนรกขึ้นสวรรค์ขึ้นพรหมกองอยู่ในทุกข์ก็เรา พ้นจากทุกข์ก็คือตัวของเรา ให้สนใจดูตัวของเราเอง ความเคลื่อนไหวไปมาผิดถูกชั่วดีอะไร ให้บวกลบคุณหารตัวเองอยู่เสมอ อย่าเห็นแก่ได้แก่ติดแกัดินไม่ได้นะ ตายจมกันอยู่นั้น เวลานี้เป็นเวลาทีกิเลสออกคลื่นใหญ่หลวง ยิ่งกว่าคลื่นมหาสมุทรทะเลหลวง เขี่ยบมนุษย์ให้เป็นบ้ากับกิเลสทั้งหลาย ธรรมแทบไม่มี ถ้าธรรมมีที่ไหนสบายที่นั่น พากันจำ วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ

หลังจ้งหัน

ผู้กำกับ นายสมัคร สุนทรเวช พูดออกรายการเมื่อวานนี้ทางช่อง ๙ ว่า ดนอยากจะพบนายกรัฐมนตรี และถามนายกรัฐมนตรีว่าทำไมไม่ทำอะไรกับหลวงตา หลวงตามีบุญคุณอะไรกับนายกฯ มากนักหนาหนอ

หลวงตา ช่างจุ่มกมันเถอะ พอว่าอย่างนี้ปีบเข้าใจทั่วกันหมดเลย ตอบเท่านั้นพอ มาวิพากษ์วิจารณ์หาประโยชน์อะไรถ้ามันไม่โง่ที่สุด เด็กเขาก็ยังรู้ แล้วมันไม่รู้รี เป็นผู้ใหญ่ขนาดนั้น ถ้าไม่ใช่จิตใจมันต่ำทรามที่สุดแล้ว มันถึงหาแก่นั้นมาพูดแก่นี้ มาพูดที่เป็นความเสียหาย

เมื่อวานนี้ไปอำเภอคอนสวรรค์ ดูว่าไปประจำเดือนละ ทางจังหวัดชัยภูมิที่จำเป็นๆ เราไปรู้สึกจะเป็นประจำเดือน มันหากเป็นโดยหลักธรรมชาติของมัน ชัยภูมินี้ขาดแคลนมาก เราจึงได้สนใจที่อยู่ลึกๆ ลับๆ ส่วนมากเราจะไปอย่างนั้นไปที่ลึกๆ ลับๆ ที่ใกล้เคียงกับตัวเมืองไม่ค่อยไป ไม่ว่าจังหวัดไหน จะไปห่างๆ จากตัวเมืองไปที่อยู่ลึกๆ ลำบากลำบากมาก เราก็ไป

โรงพยาบาลที่เราเกี่ยวข้องแทบเป็นแทบตายกับประชาชน ทำไมไม่เห็นไปออก ท่านมีบุญคุณกันอะไรกับโรงพยาบาล อีตาบ้วนนั้นนะ ก็ไม่เห็นพูดออกให้โลกเขาทราบบ้าง อีตาบ้วหลวงตาบ้วนนั้นนะ ที่ช่วยโรงพยาบาลนี้หลายร้อยโรงนะ จนไม่มีอะไรจะ

เหลือ ส่วนอื่นก็ช่วยแต่โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่ง ที่หนักมากที่สุดเลย ให้เอาไปลงเสียบ้าง ไปถามดูซิว่าอีตาบัวที่ขาดจากพระไปแล้วนั้นช่วยโรงพยาบาลมากมายนั้น อีตาบัวกับโรงพยาบาลมีบุญมีคุณต่อกันอะไรนั้ ไปถามเขาบ้าง ไปถามโรงพยาบาล โรงพยาบาลไหนบ้างที่อีตาบัวไปช่วยอยู่นั้น มีบุญมีคุณต่อกันอย่างไรบ้างอีตาบัวถึงได้ช่วย ก็ไปวินิจฉัยบ้างซี

อีตาบัวกับนายกามาคุยเขี่ยหาเรื่องอะไร ถ้าไม่ใช่หาเรื่องก่อความพินาศแก่ตัวเอง บุญคุณอะไรก็รู้กันทั้งโลก มันยังไม่รู้อยู่หรือ เคยเป็นกทม.มาแล้วนี่นะ อีตาสมัครนั่นนะ ก็เราไม่มีอะไร เราพูดอย่างสบาย หาเหย่นุ่นหาเหย่นี่ ผู้แต่นี่อยู่ไม่เป็นสุข อยู่เป็นสุขบ้างซี เคยเป็นผู้ใหญ่มาแล้ว กทม.ก็เคยเป็น มันเที่ยวเหย่นุ่นเหย่นี่ อยากจะให้นายกมากับอีตาบัวต่อยกันหรือ ก็มันไม่มีอะไรกับใครพูดสนุกไป หาเรื่องที่เป็นมงคลมาพูดหน่อยนะ ท่านผู้ใด ๆ เคยเป็นผู้ใหญ่ ๆ ปกครองบ้านเมืองเรา อย่าหาเรื่องเสนียดจัญไรมาพูดไม่เกิดประโยชน์ เด็กเขาหัวเราะ เด็กอมมือหัวเราะนะ เขาไม่ทำอย่างนั้น

ผู้ใหญ่ควรจะหาคำเป็นสิริมงคลมาพูด และเป็นคติเครื่องเตือนใจ เป็นกำลังใจต่อกันมาพูด อย่างนั้นถึงถูก เรียนอะไรมาก็ให้เรียนวิชาการพูดการจา ฝึกหัดการพูด การจาบ้างซี การพูดชนิดไหนที่จะทำให้แตกร้าง การพูดชนิดไหนจะทำให้สมัครสมานสามัคคี ให้คิดบ้างซีคำพูดนั้นนะ คำพูดเพื่อความร้าวราน ร้าวรานแน่ คำพูดเพื่อสมานสามัคคี สามัคคีแน่ นั่นก็ยึดเอามาพูด มาปฏิบัติต่อกันซี ให้โลกได้มีความสงบร่มเย็น

เรื่องหลวงตาที่วิพากษ์วิจารณ์เวลานี้ เฉพาะอย่างหลวงตากับนายกานั้นวิจารณ์มันไม่เกิดประโยชน์อะไรละ มันจะเข้าเนื้อตัวเอง เราทำประโยชน์ให้โลกเราไม่ได้เอาทำประโยชน์มากนักน้อยเพียงไรเราไม่เอาประโยชน์นั้น เพื่อประโยชน์แก่โลกทั้งนั้นแหละ เราพูดชัด ๆ ถ้ายังสงสัยจะเป็นอะไรกัน ก็ให้ถามมาว่าหลวงตาบัวกับประชาชนเป็นอะไรกัน ให้ถามมาอย่างนั้นซี วันหนึ่ง ๆ ไม่ได้อยู่ ไปเรื่อย ๆ ช่วยที่นั่นที่นี้ มันเป็นอะไรกันกับประชาชนว่า อย่างนั้นบ้างซี แต่อีตาสมัครจุกโด่ง ๆ ไม่เห็นเป็นอะไรกับเขา ก็คนหนึ่งพูดเล่น คนหนึ่งพูดจริง ให้มันเทียบกันซี มันอะไรกันนี่นะ อยู่ไม่เป็นสุข

เขาว่าเป็นข้าศึก แต่ความจริงเราพูดตลก เราพูดเล่น เขาไม่รู้ ก็เราไม่มีอะไรกับใคร เขาจะพูดอะไรมันก็ไม่ทำอะไร นอกจากดูเด็กมันเล่นเท่านั้นเอง ให้พากันหาความเป็นสิริมงคลมาพูดต่อกันเมืองไทยเรา อย่าพูดยุเหย่น่อกวณ ไม่ใช่ฐานะของผู้ใหญ่จะนำมาพูดเช่นนั้น หาพูดสิ่งที่เป็นคติ เครื่องเตือนใจ เครื่องสมัครสมานกัน เครื่องที่เป็นกำลังใจของกันและกันจึงถูกต้อง หาๆคนนั้นเหย่น่คนนี้ อยู่ดี ๆ ก็ให้แตกจากกัน อย่างนั้นใช้ไม่ได้ อย่างนำมาพูด

วิจารณ์คนนั้นวิจารณ์คนนี้ปากเจ้าของมันปากเปราะ เहांนूंเहांนืออยู่ไม่หยุด ใ้
 ปู้กก็เร้ามันไม่เห็นเहां มันอยู่เฉยๆ แต่อย่าไปยุ่งกับกรงมันนะ เวลานั้นมันอยู่สบายใคร
 ไปกวนไม่ได้ ใ้ปู้กก็มันเहांเลย มายุ่งทำไม ว่าอย่างนั้น เราพูดทุกสิ่งทุกอย่างเราพูด
 เป็นอรรถเป็นธรรมต่อโลกต่อสงสาร ทำไมจึงจะเอาเราไปทะเลาะกันกับนายกฯ
 นายกฯจะเป็นอะไร ถ้ามมา นายกฯก็เป็นลูกศิษย์ละซิ นายกฯจะมาเป็นอาจารย์ของเรา
 ได้หรือ พิจารณาซิ

ใครเขาก็ว่าหลวงตาบ้วนนี้เป็นอาจารย์ของนายกฯ เป็นอาจารย์ของคนทั่วแผ่นดิน
 ไทย ไหนจะมาเป็นลูกศิษย์ของคนทั่วแผ่นดินไทยได้ยังไง พูดขัดๆ ข้องๆ พูดไม่มีเหตุ
 มีผล พูดไม่พินิจพิจารณา ให้พิจารณาสักหน่อยนะ อยู่เฉยๆ ก็มีผู้มาแห่อย่างนี้ละ
 แห่ทางนूंนแห่ทางนี้มา ทางนี้ก็แห่บ้างซิ จะว่าไง พูดอะไรมาก็พูดเถอะ กับหลวงตา
 บ้วนพูดจริงๆ พูดอะไรมาก็พูดเถอะ เหมือนหมาเहांฟ้า ว้างันเลย ฟ้ำอยู่ที่ไหนไม่รู้มัน
 เहांตะของมัน

อันนี้ก็เหมือนกัน หัวใจของเรานี้ครอบโลกธาตุแล้ว เहांไปไหนก็เहांไปเถอะ เรา
 บอกตรงๆ อย่างนี้เลย เราไม่มีอะไรกับโลก มีแต่สงเคราะห์โลกให้เป็นประโยชน์ ที่จะ
 ทำโลกให้เสียหายฉิบหายด้วยเจตนาของเรา หรือกิริยาที่แสดงออกไม่ปรากฏว่ามี มีแต่
 ทำคุณประโยชน์แก่โลกทั้งนั้น เริ่มต้นตั้งแต่เราทำประโยชน์แก่เรา มีแต่ทะนุถนอมบำรุง
 ตลอด การทำลายเจ้าของไม่มี มีแต่จะบำรุง จนกระทั่งถึงจุดที่หมายปลายทาง ที่เป็น
 พอใจ

จึงบอกว่ามันครอบโลกธาตุแล้ว ว่าอย่างนั้นเลย จะเहांมาที่ไหนก็เहांเถอะ หมา
 เहांฟ้าไม่ได้เรื่องอะไร ก็เราทำประโยชน์ให้โลก เราไม่เอาประโยชน์ เอาให้โลกทั้งหมด
 เราพอทุกอย่างแล้ว อย่างมาวิพากษ์วิจารณ์กันนะ ให้วิพากษ์วิจารณ์ตัวเองนั้นนะ มันอยู่
 ไม่เป็นสุขยิ่งกว่าหมาขี้เรื้อน เดียวเहांนूंนเดียวเहांนี้ หมาขี้เรื้อนเขาเहांที่คันนะ นี่คัน
 ไม่คันเहांตะ มันเลวยิ่งกว่าหมาขี้เรื้อนคนประเภทนี้นะ ใครก็ตามประเภทนี้ ยิ่งกว่าหมา
 ขี้เรื้อนทั้งนั้นแหละ เहांตะไปเลย

เราพยายามที่สุดแล้วที่จะให้ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความแน่นอน
 มั่นคง เป็นเจดีย์ของชาติไทยเรา ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์นี่จะเป็นหลักมั่นคงของ
 ชาติไทยเรา ให้พากันทะนุถนอมบำรุงรักษา อย่าพากันยุเहांทำนั้นทำนี่ซึ่งเป็นการ
 ทำลายส่วนรวม ไม่ใช่เป็นของดี ให้พิจารณาเสียก่อน ทำอะไรอย่าอวดลั่นตัวเองเกินไป
 ลั่นถ้ามันเป็นภัยมันก็กั๊ดเจ้าของ กั๊ดคนอื่นนั้นละ พระพุทธเจ้าท่านลั่นเป็นคุณ สวาก
 ทั้งหลายท่านลั่นเป็นคุณทำประโยชน์ให้โลกมากมาย ลั่นของเราเป็นลั่นประเภทไหน ไป
 หากั๊ดนั้นเहांนี้ ก่อนที่จะเहांก็อมขี้เสียก่อนแล้วเहांไป เहांไปไหนมันก็เहांคลूंไป

หมดละซี ปากอมชื่กับปากอมธรรมต่างกันนะ ปากอมธรรมพูดมีเหตุมีผล มีหลักมีเกณฑ์ มีความสมควร ให้มีความแน่นหนามั่นคงยิ่งขึ้น ถ้าปากอมชื่พุ่งไปที่ไหนแตกฮือๆ มันเหม็นเข้าใจใหม่ปากอมชื่ อย่าไปหาอมชื่พ่นพุ้นพ่นนี้

ก็มีเท่านั้นละ พูดสนุกไปเฉยๆ เราไม่มีอะไรกับใคร ใครจะมาถือสิทธิ์ถือสาเราถือเท่าไรก็ไม่ได้ เอาสามโลกธาตุมาถือกับเราไม่ได้ทั้งนั้นละ ไม่มีความหมาย พูดให้มันชัดๆ เหนือหมดแล้ว จะเอาอะไรมันก็เหมือนหมาเห่าฟ้า จะเป็นอะไรไป เคลื่อนไหวไปมาที่ไหนมีแต่เพื่อประโยชน์แก่โลกทั้งนั้น เราไม่มีอะไรแม้เม็ดหินเม็ดทรายที่จะเป็นความเสียหายแก่โลกโดยเจตนาของเราไม่มี มีแต่กิริยาที่เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่โลกทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเราจึงพูดได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเลยว่า ในตัวของเราตั้งแต่จิตออกมาหากิริยาทำทางที่แสดงออกทั้งหมดนี้ไม่เป็นภัยต่อโลก เพราะหัวใจเราสิ้นหมดแล้ว เรื่องภัยไม่มี มีแต่คุณมหาคุณล้วนๆ เต็มหัวใจ

ออกมาจากใจก็เป็นกิริยาที่แสดงออก จะหนักเบาเล็กน้อยเผ็ดร้อนขนาดไหน ล้วนแล้วตั้งแต่คุณมหาคุณออกแสดงต่อโลกทั้งนั้น เราไม่มีอะไรที่จะเป็นภัยต่อโลก เราพูดชัดๆ เราไม่มีอะไรเป็นภัยต่อโลก มีแต่พยายามหาคุณประโยชน์แก่โลกเท่านั้นเอง ยุ่งอยู่ตลอดเวลา ลำพังเราเองจะไปหาอะไร มันพอเสียทุกอย่าง พูดให้มันเต็มยศ เพราะจวนจะตายแล้ว จะไม่มีใครพูดอย่างนี้ หรืออาจจะไม่มีใครรู้จักได้ ท่านรู้ท่านไม่พูดก็ได้ นั่นมันหลายอย่างนะ นี่พูด พูดตามหลักความจริงที่รู้มาเห็นมา

ตั้งที่เคยแสดงธรรมให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เคยพูดหลายครั้งแล้วว่า ตั้งแต่สมัยที่เราเรียนหนังสืออยู่ การเทศนาว่าการพระท่านเทศน์ทั่วประเทศฉันใดเราก็อธิเทศน์แบบนั้นเหมือนกัน เพราะตำรับตำรามืออย่างนั้นต้องเทศน์ไปอย่างนั้นๆ นี่สำนวนของเราเทศน์ตั้งแต่สมัยเรียนหนังสืออยู่ เทศน์กินกล้วยหอมกล้วยไข่เขามามากต่อมากด้วยสำนวนอันนี้ทั้งนั้นแหละ แต่มาเทศน์ทุกวันนี้ไม่สนใจกับอะไร นอกจากหัวใจคน เรามีเท่านั้น ใครจะเอาอะไรมาให้เราล้นฟ้าเราไม่ได้ยินดียิ่งกว่าหัวใจแต่ละดวงๆ ได้รับอรรถรับธรรมไปเป็นมงคลแก่ตน อันนี้เรามุ่งอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นกิริยาของเราที่แสดงออกจึงไม่เป็นภัย

ที่นี้ก้าวเข้ามาหาการเทศนาว่าการ แต่ก่อนเทศนาว่าการก็ไปแบบโลกทั้งหลายเทศน์ ที่นี้เวลามาปฏิบัติธรรมรู้ขึ้นมาในธรรมทั้งหลาย รู้ขึ้นมาเห็นขึ้นมา ความรู้ในธรรมนี้แน่นอนๆ แม่นยำๆ เราจะพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงอรรถธรรมที่เราเห็นนี้ไปเป็นอย่างอื่น อย่างกิเลสมันพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงเป็นไปไม่ได้เลย ที่นี้สำนวนโวหารที่เคยพูดอย่างโลกทั้งหลายที่เจือไปด้วยกิเลส พลิกแพลงเปลี่ยนแปลงหลายพันพันคม เดียวก็เจริญพรๆ อย่างนี้ละ โฉ่ต๊ะนี่ ได้กล้วยมาถวายพระ กล้วยมาจากไหน

สวยงามนักนะ ดีมากนะกล้วยนี้ อย่างนี้ไม่มีในสำนวนอันนั้นนะ มีแต่หัวใจคน หัวใจคนนี่
หยิ่งเข้าเลยทันที

อะไรๆ ก็ตามเราพูดตามความจริงเราไม่เคยสนใจกับวัตถุสิ่งของ ใครจะมาให้
ทานมากน้อยเราไปทำประโยชน์ทั้งหมด แต่ที่เรามุ่งมั่นอย่างยิ่งคือหัวใจคน เทศน์
อะไรๆ นี้เพื่อให้เข้าสู่หัวใจ ได้นำไปเป็นข้อคิดข้อปฏิบัติ เป็นสิริมงคลมางคแก่ตน
กิริยาของเราแสดงออกจึงมีแต่เรื่องคุณต่อโลกทั้งนั้น เราไม่มีพิษมีภัยในกิริยาของเรา
ออกจากหัวใจที่หมดพิษภัยโดยสิ้นเชิงแล้ว กิริยาที่แสดงออกจะแผ่ร้อนขนาดไหนก็
เป็นคุณๆ เป็นประโยชน์ตามการแสดงออกของธรรมนั้นแหละ

เราจึงบอกว่าเราไม่มีภัยต่อผู้ใด ใครจะมาทำเราว่าเป็นภัยก็เป็นเรื่องของคนนั้น
ก่อภัยต่อตัวเองต่างหาก เราไม่มีอะไร เกิดกับตายอยู่ในร่างกายของเรารูปเดียวกันนี้
ใครจะทำลายไม่ทำลายถึงวันมันก็ตายของมัน เขาทำลายมันก็ร่างกายอันนี้ตาย เขาไม่
ทำลายมันก็ตายโดยหลักธรรมชาติของมันอย่างนั้น เราจึงไม่เคยหวั่นไหวไม่เคยสนใจว่า
โลกจะมีอะไรต่อเรา เราไม่เคยสนใจ เราสนใจตั้งแต่เรามีอะไรกับโลกเวลานี้ เท่านั้นเอง
โลกมีความบกพร่องมากทีเดียว เรื่องศีลเรื่องธรรมมีความบกพร่องมาก แต่เรื่องความ
ชั่วช้ำลามกที่จะเป็นภัยต่อโลกเสียเองนั้นมีมากด้วยกันทุกคน คุณที่จะเป็นประโยชน์แก่
โลกมีน้อยเราจึงแนะนำสั่งสอน หรือกระตุกธรรมอย่างแรงบ้างเบาบ้างอะไรเข้าไป
เพื่อให้เป็นข้อคิดเป็นสิริมงคลแก่ตัวของตัวเอง

นี่ละการเทศน์ว่าการจึงไม่ได้เหมือนแต่ก่อน แต่ก่อนเทศน์อย่างที่ว่านั้นละ
อย่างโลกทั่วไปเทศน์ เดียวนี้ไม่เป็น คือรู้อย่างไรเห็นอย่างไรความรู้แบบนี้เห็นอย่างนี้
ธรรมเป็นของตายตัวแล้วจะแยกเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก
ตรงไปตรงมาตามธรรมที่เป็นความจริงอยู่แล้วตายตัวได้แล้ว แสดงออก เพราะฉะนั้น
กิริยาแห่งการแสดงธรรมทุกวันนี้จึงไม่เหมือนแต่ก่อน พูดอย่างตรงไปตรงมาเขาว่า
ชวานก็ชากไปว่าจัน ว่าเทศน์กระแทกแตกตันก็กระแทกแตกตันไป สำหรับผู้เทศน์
กระแทกหัวกิเลสต่างหาก ดุด่าว่ากล่าวดุกิเลสตัวมันเป็นภัยต่างหาก ไม่ได้ดูคนหรือไม่
ดูความดีของคนที่มีอยู่แล้ว มีแต่ดูความชั่วให้ชำระสะสางออกเท่านั้น

การเทศน์ว่าการสำนวนโวหารของเราตั้งแต่ออกปฏิบัติมาเรียบร้อยแล้วนี้ จึง
ไม่ได้เหมือนกับปริยัติที่เราเรียนมาเทศน์มาแต่ก่อน เป็นเองนะไม่ได้เราแต่งตั้งขึ้นมา
เป็นเองขึ้นมาจากใจ ใจได้รู้ธรรมเห็นธรรมประเภทใด จนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น ถึง
พระนิพพาน เทศน์ตามนั้นเลยไม่เป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นการเทศน์จึงมีหลายชั้น
หลายภูมิ ถ้าเทศน์แกงหม้อใหญ่ทั่วๆ ไป ก็แสดงเพื่อให้เป็นประโยชน์ทั่วหน้ากัน ตาม
มากตามน้อยในกำลังของคนแต่ละรายๆ เทศน์แกงหม้อเล็กพุ่งต่อมรรคผลนิพพาน

ธรรมะจะเด็ดขึ้นไป ยิ่งแกงหม้อจืดด้วยแล้วพุ่งเลยทันที ไม่มีอะไรมาผ่านได้ขาดสะบั้นไปหมด ธรรมะประเภทนี้ธรรมะเพื่อพระนิพพาน เราก็เทศน์มาหมดแล้ว หัวใจเราเป็นอย่างนี้แล้ว

อยากได้ยินได้ฟัง ผู้ที่มาปฏิบัติธรรมะมีความรู้ความเห็นเป็นยังงี้ในฝ่ายอรรถฝ่ายธรรม ควรที่จะดัดแปลงส่งเสริมเราจะออกทันทีดัดแปลงทันที ควรที่จะส่งถึงทันทีในเวลานั้นเอาทันทีเลย เพราะความมุ่งมั่นมีอยู่แล้วอย่างนั้น การเทศน์สอนธรรมนี้ธรรมที่เรามาสอนโลกไม่มีอะไรบกพร่อง เต็มหัวใจเราอยู่แล้ว ตามแต่เราจะแสดงมากน้อยตามผู้ที่มาได้ยินได้ฟังกับเราเท่านั้น จะได้รับไปมากน้อยเพียงไรก็ออกแค่นั้น ๆ ถ้ามุ่งมาเพื่อจะมรรคผลนิพพานจริง ๆ จะเอาให้ได้จริง ๆ ไส้ที่เดียวผิงเลย เป็นอย่างนั้นนะ

ยกตัวอย่างอย่างเดียวยุทธนิครนถ์ ที่เข้ามาฟังอรรถฟังธรรมพระพุทธรเจ้า เลื่อมใสในศาสนาขอบวช พระพุทธรเจ้าว่าภุกติกาศาสนานี้มีอยู่ว่า ถ้าเดียวยุทธนิครนถ์คือลัทธิศาสนาอื่น ๆ ที่เขาจะมาบวชในศาสนาของเรา ต้องอยู่ตติยปริวาสคือต้องอบรม ๔ เดือน ให้อรรถรู้ธรรมรู้ชนบประเพณีอันดีงามของทางพุทธศาสนา ก่อนแล้วค่อยบวชให้ ถ้าหากว่ายังไม่เพียงพอขงเลยไปอีก ท่านกำหนดไว้ ๔ เดือน ให้นำฝึกฝนอบรมอยู่ ๔ เดือนถึงจะบวชได้ ที่นี้เดียวยุทธนิครนถ์คนนั้นเขามีความเลื่อมใสเต็มกำลังความสามารถเขาแล้ว มีแต่จะบวชทำเดี๋ยวนั้น

ท่านบอกว่าให้อยู่ตติยปริวาส ๔ เดือนเสียก่อน อย่าว่าแต่ ๔ เดือนเลย นั้นเขาพูดนะ ๔ ปีเข้าพระองค์ก็จะอยู่ เห็นไหมล่ะ อย่าว่าเพียง ๔ เดือนเท่านั้นเลย ๔ ปีเข้าพระองค์ก็จะอยู่ นี่เพราะเขามุ่งบวชเพื่อพระนิพพานโดยถ่ายเดียว พระองค์ก็รับสั่งทันทีว่า เอา ถ้าอย่างนั้นบวชเดี๋ยวนี้นั้นเห็นไหมล่ะ ๔ เดือนลั้มไปหมดเลย นี่เห็นคนจริงใจเข้ามาอย่างนี้ยกขึ้นทันทีเลย เอา ถ้างั้นบวชเดี๋ยวนี้นั้นเป็นยังงี้ธรรมของพระพุทธรเจ้า มีอันมีหนักเป็นระยะ ๆ ไป ๔ เดือนตัดมาเดี๋ยวนี้นี้ก็ได้ นั้น ถ้าเด็ดพอจะไปได้แล้วเอาไปเดี๋ยวนี้นี้ส่งเลย เป็นอย่างนั้น

ถ้ายังไม่พอเป็นไปก็ปล่อยไว้ตามเรื่องตามราวเสียก่อน เทศนาว่าการให้เข้าออกเข้าใจ แล้วมันก็ค่อยแก่เอง ๆ เมื่อบำรุงอยู่เสมอ เช่นต้นไม้ดอกผลของมันมียังงี้อยู่ในลำต้นให้บำรุงลำต้นของมันให้ดี แล้วดอกผลมันจะขึ้นของมันแก่ของมันเอง พอบ่มก็บ่ม พอสุกก็สุกไปเลย บ่มไม่บ่มไม่สำคัญ เมื่อแก่เต็มที่แล้วหลุดจากขั้วลงมาตุ้มเลย นี่จิตใจที่มีอุปนิสัยใจคอเต็มที่แล้วหลุดจากขั้วตุ้มเลย ไม่ได้รอใครทั้งนั้นแหละ อย่างพระยสกุลบบุตร เป็นต้น ที่นี้ขัดข้องที่นี้วุ่นวาย ตั้งแต่เกิดก็ไม่เห็นว่าขัดข้องวุ่นวาย แต่ถึงระยะที่จะหลุดจากขั้วแล้วนี้ ที่นี้ยุ่งเหยิงที่นี้วุ่นวายอยู่ไม่ได้ผิงออกไปเลย พระพุทธรเจ้าก็

ทรงรับทันทีเลยว่า ที่นี่ไม่วุ่นวายที่นี่ไม่ขัดข้อง เอา มาที่นี่ นั่นเห็นไหมล่ะ พระองค์รับสั่งให้มาที่นั่นยกขึ้นสู่นิพพานปึงเลยเห็นไหมล่ะ

แล้วเรามีใครบ้างที่นี่ขัดข้องที่นี่ขาดเงินที่นี่ยุ่งเหยิง มีแต่ว่าจะไปวัดไปวา มันขัดข้องมันยุ่งเหยิง ถ้าเป็นบ้ำกันอยู่กับบ้านกับเรือนกับโกโรโกโสมันไม่ได้ยุ่งเหยิงนะพวกนี้ละ พวกนี้พวกคล่องตัวเข้าใจไหมล่ะ พวกคล่องตัว ถ้าจะเข้าไปวัดไปวาที่นี่ขัดข้องที่นี่วุ่นวาย ในตัวของมันนั่นแหละมันไม่อยากจะเข้าไปเข้าใจ เอาละเทศน์เพียงเท่านี้ละพอ...เทศน์อะไรสะเปะสะปะเราอย่างพูดอย่างนั้นละ คือใครจะมีอะไรๆ กับเราก็ดูตามเราไม่มีอะไรกับใคร เพราะฉะนั้นเราพูดได้อย่างสบาย พูดเล่นสนุกบ้างอะไรบ้างไปอย่างนั้นนะ ใครจะว่าอะไรก็เฉยไม่สนใจ

เป็นยังงี้ละผู้ว่าฯ ฟังเทศน์วันนี้ (ดีครับได้หลายแง่หลายมุมดี) ดีดีจุมกคน มันใหญ่หนักจุมก (คนไม่เคยภาวนาเลย มองมาทางป่าวัดป่านี้กว่าพวกพระป่าโง่ คนไม่เคยภาวนาเหมือนที่หนังสือท่านอาจารย์เขียนได้คึกฤทธิ์นี้ละ คือมีคนเขียนบอกไม่เคยภาวนาเลยมาด่าพระภาวนา ไม่รู้เรื่อง นายที่วาก็ไม่เคยเห็นวัดเลย) นั่นแล้วเขาไม่เคยเห็นวัด เขาก็พูดแบบคนไม่เคยเห็นวัด เราเคยเห็นวัดเราก็คือพูดแบบคนเคยเห็นวัดเข้าใจไหมล่ะ ก็ยังงั้นเข้าใจหรือ คือเขาไม่เคยเห็นวัดเขาก็พูดแบบคนไม่เคยเห็นวัด ที่นี่เราอยู่ในวัด เราก็คือพูดแบบคนอยู่ในวัด แบบคนเห็นวัดเข้าใจไหม เอาละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz